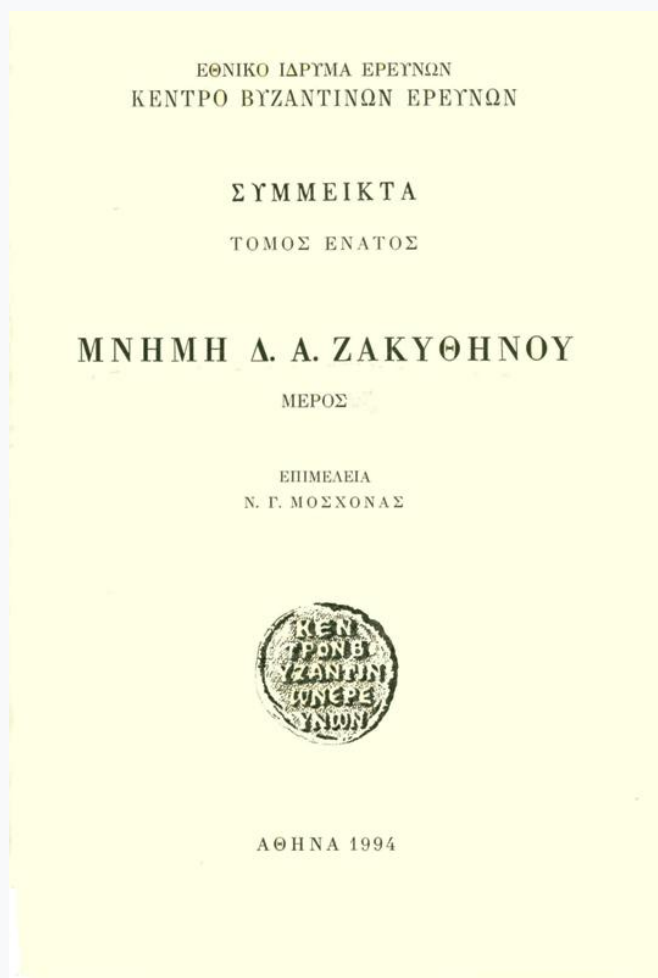

Byzantina Symmeikta

Vol 9 (1994)

SYMMEIKTA: IN MEMORIAM OF D.A. ZAKYTHINOS 9A

Δ. Α. Ζακυθηνός [αυτοβιογραφικό σημείωμα]

Διονύσιος Α. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ

doi: [10.12681/byzsym.758](https://doi.org/10.12681/byzsym.758)

Copyright © 2014, Διονύσιος Α. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ Δ. Α. (1994). Δ. Α. Ζακυθηνός [αυτοβιογραφικό σημείωμα]. *Byzantina Symmeikta*, 9, 15–16.
<https://doi.org/10.12681/byzsym.758>

Δ. Α. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ

1905 - 1993

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ τοῦ Ἀλεξίου, καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου, Ἀκαδημαϊκός. Ἐγεννήθη εἰς τὸ Ληξούριον τῆς Κεφαλ-
ληνίας τὴν 15ην Δεκεμβρίου 1905. Τὰ ἐγκύκλια μαθήματα ἐδι-
δάχθη εἰς τὸ Γυμνάσιον τῆς γενετέρας. Ἐφοίτησεν εἰς τὴν Φιλο-
σοφικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1923 καὶ
ἐνεκρίθη εἰς τοὺς πτυχιούχους αὐτῆς τὴν 28ην Νοεμβρίου 1927.
Ἀπὸ τοῦ 1928 μέχρι τοῦ 1935 διέμεινεν εἰς Παρισίους. Τὴν 21ην
Μαΐου 1932 ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρι-
σίων (*Docteur ès Lettres*, κρατικὸν δίπλωμα).

Ἐπιστημονικὴ σταδιοδρομία. Γραμματεὺς τοῦ Νεοελληνικοῦ
Ἰνστιτούτου τῆς Σορβόνης (1931-1932). — Διευθυντῆς τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ Ἰδρύματος τῆς Πανεπιστημιακῆς Πόλεως τῶν Παρισίων
(1932-1935). — Ὑποδιευθυντῆς (1937) καὶ διευθυντῆς τῶν Γενι-
κῶν Ἀρχείων τοῦ Κράτους (1937-1946). — Τακτικὸς καθηγητῆς
τῆς Ἱστορίας τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχο-
λὴν Ἀθηνῶν (1939-1970). — Τακτικὸς καθηγητῆς τῆς Ἱστορίας
τοῦ Πολιτισμοῦ καὶ ἀκολούθως τῆς Ἱστορίας τῆς Νεωτέρας Ἑλ-
λάδος εἰς τὴν Πάντειον Σχολὴν τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν (1951-
1965). — Διευθυντῆς τοῦ Κέντρου Βυζαντινῶν Ἐρευνῶν παρὰ τῷ
Ἐθνικῷ Ἰδρύματι Ἐρευνῶν (1958-1975). — Πρύτανις τῆς Παν-
τείου Σχολῆς (1962-1963). — Τακτικὸν μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀ-
θηνῶν ἀπὸ τῆς 6ης Ἰουνίου 1966. — Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας
Ἀθηνῶν (1974). — Ξένος ἐταῖρος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστη-

[Τὸ αὐτοβιογραφικὸ σημείωμα τοῦ Δ. Α. Ζακυθινοῦ δημοσιεύτηκε στὸν
τόμο *Μεταβυζαντινὰ καὶ Νέα Ἑλληνικά*, Ἀθήνα 1978].

μῶν, τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Τεχνῶν τοῦ Παλέρμου (1967). — Ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιγραφῶν καὶ Γραμμάτων (*Institut de France*, 1968). — Ξένος ἑταῖρος τῆς Σερβικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Τεχνῶν (1971). — Ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Βασιλικῆς Ἀκαδημίας τῆς Ἱστορίας τῆς Μαδρίτης (1973). — Ξένος ἑταῖρος τῆς Βουλγαρικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν (1976). — Ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Βρεττανικῆς Ἀκαδημίας (1976). — Επίτιμον μέλος τῆς Βρεττανικῆς Ἑταιρείας διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν Ἑλληνικῶν Σπουδῶν (1979). — Επίτιμον μέλος τῆς Ἰσπανοαμερικανικῆς Ἀκαδημίας τῶν Γραμμάτων κλπ.

Διετέλεσε πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς Ἱστορικῶν Ἐπιστημῶν (1956-1970), Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Διεθνοῦς Ἐνώσεως Βυζαντινῶν Σπουδῶν (1961-1971) ἀκολούθως πρόεδρος (1971-1976) καὶ ἐπίτιμος πρόεδρος αὐτῆς (ἀπὸ τοῦ 1976), πρόεδρος τῆς Διεθνοῦς Ἐνώσεως Σπουδῶν Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης (1963-1965) καὶ ἀκολούθως ἐπίτιμος πρόεδρος αὐτῆς, πρόεδρος τοῦ Τρίτου Πανιονίου Συνεδρίου (1965) καὶ ἐπίτιμος πρόεδρος τοῦ Τετάρτου Πανιονίου Συνεδρίου (1978), πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς UNESCO (1975), ἰδρυτικὸν μέλος καὶ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ἐρευνῶν (1958 κ.έ.), μέλος τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημαϊκῆς Ἐνώσεως ἀπὸ τοῦ 1970.

Ἐχρημάτισεν ὑφυπουργὸς Τύπου καὶ Πληροφοριῶν παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐξωτερικῶν (8 Ἀπριλίου-15 Αὐγούστου 1945), ὑπουργὸς Προεδρίας Κυβερνήσεως (31 Δεκεμβρίου 1963-18 Φεβρουαρίου 1964), βουλευτὴς Ἐπικρατείας (1974-1977), πρόεδρος τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς Παιδείας (1975-1977), μέλος τῆς Κοινοβουλευτικῆς Συνελεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης (1975-1977), κλπ.

Διακρίσεις: Σταυρὸς τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν τοῦ Φοίνικος (Ἰανουάριος 1967). — *Officier de la légion d'honneur* (Νοέμβριος 1961). — Ἱππότης τοῦ Τάγματος τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῶν Ἱεροσολύμων καὶ Μάλτας (1972, *Sovereign Order of St. John of Jerusalem. Knights of Malta*, «*magna cum laude*»), κλπ.